

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

nr. 242.084 van 6 juli 2018
in de zaak A. 225.601/X-17.280.

In zake: Dariya BEZUGLA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Van Assche
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen
en eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sander Kaïret
kantoor houdend te 9930 Zomergem
Kerkstraat 1

tegen:

het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stijn Butenaerts en Andy Hoedenaeken
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen:

1. de BVBA SIMPLY BETTER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Ivan-Serge Brouhns en Guillaume Possoz
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpesteenweg 178
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de NV DROH!ME EXPLOITATION
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Filip De Preter, François Tulkens en Bert
Van Herreweghe
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingediend op 4 juli 2018, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit [...] van de gemachtigde ambtenaar van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dd. 27 juni 2018 waarbij de stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd aan de Sprl Simply Better, chaussée de Tubize 483A/bte2, 1420 Braine L’Alleud, voor de ‘organisatie van TO2 2018’ op een terrein gelegen aan de Terhulpssteenweg 51-53”.

Tevens wordt gevraagd dat “aan de gemachtigde ambtenaar verbod wordt opgelegd om een vergunning af te leveren louter om de titularis *contra legem* een onmiddellijk (en retroactief) uitvoerbare vergunning te verschaffen”, “dit op straffe van een dwangsom van € 250.000 per vergunning die vanaf de kennisgeving van het tussen te komen arrest zou worden afgeleverd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Met verzoekschriften van 5 juli 2018 hebben de bvba Simply Better en de nv Droh!me Exploitation gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 juli 2018, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sander Kaïret, die verschijnt voor verzoekster, advocaat Stijn Butenaerts, die verschijnt voor de verwerende partij, advocaten Gregory Verhelst en Ivan-Serge Brouhns, die verschijnen voor de eerste tussenkomende partij, en advocaten François Tulkens en Bert Van Herreweghe, die verschijnen voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

‡AGHSOAJBJ-BDEEBGT‡

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De bvba Simply Better wil tussen 2 mei 2018 en 25 juli 2018 “TO2 2018” organiseren op een terrein gelegen aan de Terhulpssteenweg 51-53 te Ukkel.

Een eerste besluit van de gemachtigde ambtenaar van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, van 6 maart 2018, tot afgifte daartoe van een stedenbouwkundige vergunning voor de plaatsing van niet in de grond verankerde infrastructuur, wordt door Raad van State in zijn tenuitvoerlegging geschorst bij arrest nr. 241.563 van 22 mei 2018. Onder meer wordt in het arrest overwogen dat de aanvraag en de bestreden vergunning zich op het eerste gezicht ook uitstrekken tot een in het bosgebied van het gewestelijk bestemmingsplan gelegen parking, zodat op het eerste gezicht over de aanvraag het voorafgaand advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en van de gemeente moest zijn ingewonnen.

Bij arrest nr. 241.709 van 1 juni 2018 schorst de Raad van State ook een tweede besluit, van 25 mei 2018, tot afgifte van de stedenbouwkundige vergunning voor de organisatie van “TO2 2018”. Opnieuw wordt geoordeeld dat de aanvraag en de vergunning zich uitstrekken tot een in het bosgebied van het gewestelijk bestemmingsplan gelegen parking en dat over de aanvraag dan ook het voorafgaand advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en van de gemeente moest zijn ingewonnen.

Na een nieuwe aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning vanwege de bvba Simply Better wordt haar met het thans bestreden besluit van de

gemachtigde ambtenaar van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 27 juni 2018 een derde keer een stedenbouwkundige vergunning uitgereikt.

IV. Verzoeken tot tussenkomst

4. De verzoeken tot tussenkomst van de bvba Simply Better en de nv Droh!me Exploitation worden ingewilligd. Hun belangen zijn bij de zaak betrokken.

V. Voorwaarden voor een schorsing of voorlopige maatregel

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging, of tot het opleggen van (andere) voorlopige maatregelen, bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing of tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

VI. Voorwaarde van een ernstig middel

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. Verzoekster leidt een eerste middel af “uit de schending van het gezag van gewijsde als algemeen rechtsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, [d]oordat, in het bestreden besluit overwogen wordt dat het voorwerp van de vergunning zich uitstrekt tot de installaties vergund bij de door Uw Raad geschorste vergunningsbesluiten van 6 maart 2018 en 25 mei 2018, en toch overwogen wordt dat de parking geen deel uitmaakt van de aanvraag”.

‡AGHSOAJBJ-BDEEBGT‡

Beoordeling

7. De geschorste vergunningsbesluiten van 6 maart 2018 en 25 mei 2018 betreffen een andere vergunningsaanvraag dan de vergunningsaanvraag waarover de thans bestreden beslissing uitspraak doet. Anders dan – volgens de arresten van de Raad van State nrs. 241.563 en 241.769 – op het eerste gezicht het geval was in verband met de twee eerst vermelde aanvragen en de beslissingen erover, namelijk dat ze tevens betrekking hebben op een parking in bosgebied, lijkt dat niet meer het geval wat de voorliggende derde vergunningsbeslissing en de betrokken vergunningsaanvraag betreft.

8. In de bestreden beslissing staat niet dat de vergunning zich uitstrekt tot de installaties die werden vergund door de eerdere vergunningsbesluiten van 6 maart 2018 en 25 mei 2018. De beslissing vermeldt wel dat ze ertoe strekt de tijdelijke installaties te regulariseren die reeds bestaan.

Tot dergelijke reeds bestaande installaties lijken geen installaties op de meer genoemde parking in bosgebied te behoren, aangezien – naar beweerd en niet betwist wordt – die installaties (lichttotems, ‘kiss&ride’-zone, betonblokken) intussen verwijderd waren geworden.

9. Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

10. Een tweede middel wordt “genomen uit de schending van artikel 188 van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening van 9 april 2004 (hierna: BWRO), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, [d]oordat, de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening niet afdoende wordt beoordeeld in het bestreden besluit, inzonderheid de problemen inzake capaciteit van de parking”.

‡AGHSOAJBJ-BDEEBGT‡

Beoordeling

11. De bestreden beslissing bevat een drie bladzijden tellende formele motivering. Daarin wordt expliciet aandacht besteed aan de hinder en ongemakken op mobiliteitsvlak. Onder meer wordt in dit verband overwogen dat een tijdelijke milieuvergunning van 30 april 2018 specifieke voorwaarden bevat die van aard zijn de hinder ten gevolge van de uitbating van het evenement te beperken, door meer bepaald de inwerkingstelling op te leggen van een gedetailleerd mobiliteitsplan dat werd opgesteld in overleg met de gemeente Ukkel en de diensten van de politie en van Leefmilieu Brussel, dat de tijdelijke milieuvergunning ook slaat op de exploitatie van de parking in het bosgebied, en dat het mobiliteitsplan dat aan de aanvrager van de tijdelijke milieuvergunning is opgelegd alternatieve parking-oplossingen inhoudt. Het blijkt, aldus de bestreden beslissing, dat de voorwaarden die de tijdelijke milieuvergunning oplegt toelaten om een uitbating conform de goede plaatselijke aanleg en het leefmilieu te waarborgen.

12. Ter zake beperkt verzoekster er zich in essentie toe op te merken “dat een verwijzing naar het in het kader van de milieuvergunning opgelegde mobiliteitsplan op zich geen beoordeling vormt van de capaciteit van de parking” en dat er met geen woord wordt gerept over de concrete bezoekersaantallen en de aan de gang zijnde verkeerschaos.

Dit volstaat niet om van de ernst van het middel te overtuigen.

Concrete bezoekersaantallen worden wél vermeld in een bij de vergunningsaanvraag gevoegde verklarende nota. Zelfs niet ter terechtzitting wordt er door verzoekster op ingegaan. Evenmin onderneemt verzoekster zelfs maar een begin van een poging om de precieze maatregelen waarin de milieuvergunning en het mobiliteitsplan voorziet, concreet bij haar uiteenzetting te betrekken. Van een aan de gang zijnde verkeerschaos lijkt, gelet op het enige stavingsstuk dat zij ter zake bijbrengt (zijn stuk 16), bezwaarlijk sprake.

13. Het middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

14. In een derde middel wordt de schending aangevoerd “van de artikelen 142, 188 en 190 BWRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, [d]oordat, het bestreden besluit geen motivering bevat omtrent de mogelijke gevoelige aantastingen van het stedelijke milieu die het project kan veroorzaken, de sociale en economische gevolgen van het project, inzonderheid de mobiliteitsimpact, noch enig motief omtrent de bevindingen van het effectenverslag in de zin van artikel 142 BWRO”.

Beoordeling

15. Het middel gaat ervan uit dat de aanvraag waarover de bestreden beslissing uitspraak doet aan een effectenstudie of effectenverslag overeenkomstig artikel 142 BWRO onderworpen is. Volgens verzoekster is dat zo omdat het vergunde project een project als bedoeld in bijlage B, 24) of 25), van het BWRO is.

16. Dat is op het eerste gezicht ten onrechte.

Voortgaande op randnummer 5 van ’s Raads arrest nr. 201.035 van 18 februari 2010, lijkt de voorziening waarover punt 24) gaat een gebouw te betreffen en niet, zoals te dezen aan de orde is, een plaats in de openlucht.

Ook punt 25), in verband met “parkeerplaatsen in open lucht”, lijkt te dezen niet van toepassing, vermits de aanvraag op het eerste gezicht juist geen betrekking meer heeft op een parking.

17. Het middel is niet ernstig.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

18. Een vierde middel voert de schending aan “van artikel 35/3, 2° van het Besluit van 13 november 2008 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot bepaling van de handelingen en werken die vrijgesteld zijn van een stedenbouwkundige vergunning, van het advies van de gemachtigde ambtenaar, van de gemeente, van de koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, van de overlegcommissie evenals van de speciale regelen van openbaarmaking of van de medewerking van een architect [...], van artikel 15 van de algemene voorschriften van het [gewestelijk bestemmingsplan], van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, [d]oordat, in het bestreden besluit onterecht wordt overwogen dat de aanvraag vrijgesteld is van advies van de Koninklijke commissie voor Monumenten en landschappen en van het advies van de gemeente in toepassing van artikel 33/5, 2° van het vrijstellingsbesluit van 13 november 2008”.

Beoordeling

19. Het middel berust op de premisse dat het voorwerp van de verleende vergunning zich ook uitstrekt tot de meer vermelde parking in bosgebied.

Dat wordt, zoals ook al bij de bespreking van het eerste middel aan bod kwam, vooralsnog niet aangenomen.

Het middel is niet ernstig.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

20. Een vijfde middel, ten slotte, is genomen “uit de schending van de artikelen 181 en 194/2 BWRO, van de rechtens vereiste wettelijke grondslag, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, [d]oordat, middels het bestreden besluit een stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd met (gedeeltelijke) retroactieve werking voor het tijdelijk plaatsen van constructies zonder wachttermijn”.

Beoordeling

21. Het middel lijkt, eensdeels, de beweerde retroactiviteit van de verleende vergunning te betwisten en, anderdeels, haar onmiddellijke uitvoerbaarheid “in weerwil met de wettelijke wachttermijn”.

22. Een schorsing of voorlopige maatregel geldt in voorkomend geval alleen voor de toekomst. Voor het verleden kan ze geen remedie zijn. Met het oog op die schorsing of voorlopige maatregel is het dan niet ter zake dienend dat de vergunning beweerdelijk ook voor het verleden geldt en dat ze in die mate onwettig zou zijn. In zoverre kan het middel niet tot de inwilliging van de besproken vorderingen bijdragen.

23. In zoverre het middel bekritiseert dat de verwerende partij een vergunning verleende die “bepaalt” dat ze onmiddellijk uitvoerbaar is, wordt vooralsnog vastgesteld dat dergelijke bepaling niet in de beslissing voorkomt. Voor het overige lijkt het probleem van een eventuele voortijdige uitvoering van de bestreden beslissing, namelijk vooraleer de wettelijke wachttermijn verstreken is, niet de wettigheid van de beslissing, maar alleen de uitvoering ervan te betreffen.

24. Ook het vijfde en laatste middel kan geen schorsing of een andere voorlopige maatregel verantwoorden.

‡AGHSOAJBJ-BDEEBGT‡

25. Uit wat voorafgaat volgt dat alvast één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet vervuld is.

Dit volstaat om de vordering tot schorsing en de vordering van een bijkomende voorlopige maatregel in hun geheel te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing en de vordering tot het opleggen, onder de verbeurte van een dwangsom, van een andere voorlopige maatregel.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zes juli 2018, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	

Frank Bontinck,	griffier.
-----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust